

Durmuş Hocaođlu

Silâhı Bırak, Masaya Gel: I

Yeniçağ, “Analiz”., 09 Nisan 2006, Pazar., s.12
“Analiz” Sıra No: 379; 2006-041; Nisan-04

YENIÇAG

Başbakan Sn. Erdoğan’dan kısa aralıklarla, kendisinden basın aracılığı ile görüşme randevusu talep eden DTP Eşbaşkanı Ahmet Türk’e cevap niteliğinde olmak üzere iki açıklama geldi.

İlki 4 Nisan tarihli [05 Nisan 2006, Çarşamba, *Radikal*]:

“Bir parti lideri, Başbakan’dan TV kanalıyla randevu talep ediyor. Önce çık, PKK’nın terör örgütü olduğunu ilan et, ondan sonra gel seninle konuşalım. AB üyesi ülkeler, dünyanın değişik ülkeleri PKK’yı terör örgütü ilan ederken, bu ülkede sizler canileri koruyacak, hatta ‘Şehidimiz’ diye takdim edeceksiniz. Ondan sonra da bu ülkenin hükümetinden, Başbakan’ından özel ilgi bekleyeceksiniz. Bizim kitabımızda yok böyle bir şey.”

İkincisi ise hemen iki gün sonra [07 Nisan 2006, Cuma, *Milliyet*]:

“Başbakan Tayyip Erdoğan, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Hilmi Özkök’ün terörün küresel ölçekte tanımının yapılmasına ilişkin yaklaşımından hareketle Türkiye için ‘terörün tanımı yapılmalı’ diyen DTP Eşbaşkanı Ahmet Türk’ü eleştirdi. Erdoğan’ın, ‘Elde silahla dolaşmaya gerek yok. Silahsız gelirsün, masada her şeyini konuşursun’ ifadesi dikkat çekti.”

Sonuncusunun matbuatta yayınlandığı gün [07 Nisan, Cuma], Vatan’dan Güngör Mengi son derece dikkatsizce ve tehlikeli açılımlara gebe bu beyânâtın te’vil ve tefsîrine girişti [“Sorun Kürtçüler”., 07 Nisan 2006, Cuma, *Vatan*]:

“Başbakan dün cımbızla çekildiğinde yine baş ağrısı yapacak şeyler söyledi. Hilton’daki bir toplantı çıkarken çevresini saran gazetecilerin sorularını ayak üzeri cevaplıyordu. ‘Terörün tanımı yapılsın’ diyen DTP Eşbaşkanı Ahmet Türk’e karşı bir ara ağızından şu sözler döküldü: **‘Elde silâhla dolaşmaya gerek yok. Silâhsız bir şekilde masaya gelirsün, her şeyi konuşursun..’** Önemli konularda ayak üzeri demeç vermenin riskleri vardır. Ama Başbakan’ın bu sözleri, onun silâhı bırakmak koşulu ile PKK’yı müzakere masasına davet ettiği anlamına çekilmemelidir. Başbakan bu sözleri, terörü tarif ederken sarfetmiştir. Cımbızlanmaya müsait bu iki cümle, daha önce söylediklerinden koparılmamalıdır.”

Sn. Mengi’nin son derece olumlu karşıladığı ve fakat yanlış yorumlanmasından müşteki olduğu bu beyânâtı müdâfaa ettiği mezkûr yazısında bir de araya sıkışmış çok önemli bir cümlesi var: “*Başbakan, Kürt kökenli vatandaşları temsil etme iddiası ile ortaya çıkmış partiden terör örgütünü soyutlamak istiyor. Bu mümkün olsa pek çok meseleyi çözümlerle daha kolay buluşturur.*”

★★★

Bunlar cidden mühim mes’eleler; bir kere, adı geçen köşe yazarının ileri sürdüğünün aksine, bir devlet adamı, sâdece önemli konularda ayak üzeri demeç vermenin değil, devlet

yönetmenin her ânının riskli olduğunu bilmekle mükelleftir; esâsen boğazın niçin dokuz boğum yaratılmış olduğunun hikmeti de buradadır: Dokuz kere düşünüp bir kere konuşmak için. Neden mi? Şundan: İmdi, ilk beyânat, ‘idâre eder’; Başbakan, kamuoyunda, hakkında vatan hâini bir terörist örgüt ile sıkı bir bağlantısı ve hattâ onun âleti olduğuna dâir kuvvetli bir kanâat yerleşmiş bulunan ve bu sebeple de, mer’iyetteki kanunlara şeklen uygun olmakla berâber, gerçek anlamda meşrûiyeti kamuoyu nazarında bitmiş bulunan, başı sonundan belli bir siyâsî partinin bir yetkilisini edebe dâvet ediyor ve bu örgüt ile bağının olmadığını îlân etmesi durumunda kendisiyle görüşebileceğini söylüyor. Şeklen de olsa ‘legal’ ya; olur diyelim.

Ama ya ikincisi? Sn. Erdoğan’ın, Sn. Mengi tarafından “**Kürt kökenli vatandaşları temsil etme iddiası ile ortaya çıkmış parti**” olarak tanımlanmış bulunan DTP’nin temsilcisi Ahmet Türk’e hitâben gıyâbında söylemiş olduğu “**Elde silâhla dolaşmaya gerek yok. Silâhsız bir şekilde masaya gelersin, her şeyi konuşursun..**” şeklindeki ifâdesinin dikkatli bir analizi göstermektedir ki, doğrusu, bu beyânat hiç de yenilir yutulur gibi değil. Bir başbakan bu kadar derin bir hatâ işleyemez.

İlkin, anlaşılan Sn. Mengi de müdâfaa etmeye çalıştığı Başbakan kadar dikkatsiz ve kavramları yerli yerinde kullanmada aynı derecede ihtiyatsız. Zîra, hiçbir siyâsî parti, hiçbir sûrette hiçbir etnisitenin, hiçbir etnik kimliğin temsilcisi olamaz; bu, “bir ülke ve bir halk” prensibi üzerine müesses Cumhuriyet kavramıyla çatışkın olduğu gibi, aynı zamanda, ‘latent’ olarak, Kürtlerin ayrı bir “siyâsî halk” olarak tescîli de demektir ki, böyle bir ayrılmış “siyâsî halk”ı telâffuz edenin, o ayrı siyâsî halkın, bağımsızlığa kadar varabilecek her türlü talebine açık olmak zorunda kalacağını kabûl etmek durumunda olması gerektiğini ve bu vaziyetin, Kürt vatandaşların “Türkiye Cumhuriyeti Vatandaşı” olarak değil de “Kürt” olarak siyâseten teşkîlatlanmalarına yolaçağını ve bu durumun ise, Türklerin de “Türk” olarak, yâni “karşı cephe”de, teşkîlatlanmalarını tahrik edeceğini ve zorlayacağını ve bunun sonucunun ise, “bir ülkeye iki halk sığmaz” prensibine götüreceğini, bilmesi anşart ıktizâ etmektedir.

Demek ki, köşe filozofluğu yapmak da en az dokuz kere düşünüp bir kere yazmayı gerektirecek kadar ciddî ve riskli bir iş imiş.

Bu vaziyet tahtında, “silâhı bırak, masaya gel” dâveti de daha bir mânidar oluyor.

Devâmı yârin....

